

Predica de la Krefeld, 05 februarie 2006

Ewald Frank

[*Se cântă...*] Fiți bineveniți, în Numele scump al Domnului. Aș dori să întreb cine este pentru prima dată în mijlocul nostru, în acest sfârșit de săptămână. Vreți să ridicați mâna, vă rog, sau să vă ridicați? Vă rog să vă ridicați. Sunt doi frați – Dumnezeu să vă binecuvânteze! Aici mai este un tânăr; acolo este un frate drag din Republica Cehă. El are un nume german; vorbește bine limba germană. Astăzi este pentru prima dată în mijlocul nostru. Acum câteva săptămâni el a auzit despre ceea ce a făcut Dumnezeu. A auzit, a crezut, și i-a fost descoperit. Este așa de minunat: în clipa când vine credința, atunci vine și descoperirea și apoi urmează binecuvântarea.

Aici mai sunt câțiva. Acolo sus doi, trei. Fiți bineveniți. Sora noastră scumpă din Chile. Dumnezeu să te binecuvânteze într-un mod deosebit. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți prietenii noștri din Chile, într-un mod deosebit, și El să fie cu toți de pretutindeni de pe pământ.

Fratele Walstrem transmite salutări, frații din întreaga Africă vă salută... Suntem așa de bucuroși și recunoscători lui Dumnezeu că putem vesti Cuvântul și că există oameni care cred mesajul dumnezeiesc, și-l primesc. În Isaia 53.1 este scris: „*Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?*” Putem spune că brațul Domnului se descoperă oricui crede mesajul dumnezeiesc.

Dacă nu se mai cântă aș dori să-l rog pe fratele nostru Gilbert să vină în față și să se mai roage odată cu noi, și să încredințeze Domnului adunarea. [...]

Amin. Să cântăm acum „Numai să crezi”. [...] Puteți lua loc. Din nou, fiți bineveniți, din toate popoarele, limbile și neamurile. Domnului Dumnezeu să-I fie aduse mulțumirile, pentru posibilitatea pe care ne-o dă ca să vestim Cuvântul Său în lumea întreagă, și să ducem ultimul mesaj poporului lui Dumnezeu – chemarea afară și pregătirea Bisericii, a Bisericii Mirese. „Iată Mirele vine, ieșiți să-L întâmpinați. Cele ce erau gata au intrat la ospățul de nuntă, și ușa s-a închis.” La sfârșitul lucrării pe care o face Dumnezeu acum, trebuie să aibă loc, și va avea loc desăvârșirea Miresei. Acela care a început lucrarea o va și încheia până în ziua slăvitei Sale reveniri. În vremea noastră vedem ambele lucruri: lepădarea totală de credință... Oamenii nu mai au frică de Dumnezeu. Și cu tristețe trebuie spus: probabil că nu mai este nici o națiune de pe pământ așa ca națiunea noastră care întrece orice limită... care trece chiar și de orice limită dumnezeiască. Cu siguranță că ați auzit cu toții despre „noua Biblie populară” în limba germană. Ce se petrece acum este pur și simplu imposibil. Citesc numai două sau trei locuri. În Biblia noastră spune: „*Tatăl nostru care ești în ceruri.*” În această „nouă Biblie populară” spune „Bună, Tu, Cel de sus”. „Bună, Tu, Cel de sus.” Biblia noastră vorbește despre Satan. Această nouă Biblie vorbește despre „partea întunecată a Puterii”. În Biblia noastră spune că Isus călărea pe un măgăruș; în cea nouă spune că Isus era pe motocicletă. Spuneți-mi: unde se vor sfârși toate acestea? Spuneți-mi cum se vor sfârși? Măsura este plină. Țara care a experimentat străpungerea prin Reformă, țara care a fost împărțită prin Reformă în catolici și în protestanți, în nord și sud, țara pe care a folosit-o Dumnezeu ca după o mie de ani de stăpânire a bisericii catolice să facă o străpungere astfel ca vestirea Cuvântului să fie din nou pusă pe sfeșnic. Și fără străpungerea de pe vremea lui Luther n-ar fi fost posibile alte treziri. Aceasta a fost începutul. Toate celelalte au fost continuări, și de fiecare dată s-a mers tot mai adânc, până acum o sută de ani când a izbucnit trezirea penticostală. Și aceasta a avut loc exact acum o sută de ani – 1906 – când a avut loc străpungerea, revărsarea Duhului Sfânt, în lumea

întreagă. Personal am întâlnit frați în Kassel, care au fost prezenți în 1909 când a avut loc revărsarea în Kassel. Și ei au putut să-mi relateze cât de minunat a venit Duhul lui Dumnezeu peste toți cei ce erau prezenți. Și, la fel ca în ziua Cincizecimii, ei au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Dar după aceea s-a întâmplat același lucru care s-a întâmplat deja în trecut: s-au organizat din nou, au înființat diferite direcții din cadrul „evangeliei depline”. Au făcut un cartier general aici, altul în altă parte, aici hotărau unii, dincolo hotărau alții, și Dumnezeu n-a mai avut nimic de spus. Acolo unde oamenii își asumă dreptul de a dicta ceea ce trebuie învățat și crezut, acolo Dumnezeu nu mai are ce să spună. Și de aceea hotărârea noastră este fermă: noi nu ascultăm ce au hotărât oamenii în anumite crezuri și în anumite articole; ci ținem sus Sfânta Scriptură și credem din toată inima, așa cum spune Scriptura.

Noi am vorbit de asemenea despre faptul că în marile biserici, în biserica prezbiteriană, metodistă, și chiar și la ușa baptiștilor se bate, ca și ei să preia închinarea la Maria... Și în faimoasa publicație „TIME” sunt scrise șapte pagini în care se explică de ce trebuie cinstită Maria, astfel ca protestanții și catolicii să devină apropiați.

Apoi am amintit ieri și despre numărul 666, despre care se spune că nu mai este valabil așa cum scrie în Biblie, ci ar trebui să fie 616. În Biblia noastră totul rămâne așa cum este scris, indiferent de ceea ce publică sau ce spun oamenii. Apoi se mai spune că Iuda Iscarioteanul va fi canonizat, astfel ca toți cei care sunt ispitiți să trădeze, să i se poată ruga. Fără cuvinte... Se poate vedea cât de departe au ajuns lucrurile.

Dacă privim spre Ierusalim, spre Israel, atunci inimile noastre se întristează, mai ales dacă ne gândim că pe poporul Israel îl așteaptă vremuri foarte grele. Aceasta doare. Apoi citim în Romani 11 că ei, ca ramuri firești ale măslinului, au fost tăiați din pricina necredinței lor, iar noi, ca ramuri sălbatice, am fost altoiți în locul lor, ca să aducem roadă. Necredința este un lucru foarte rău. De fapt am vrut să folosesc alt cuvânt. Haideți să credem, să credem așa cum spune Scriptura. Necredința și îndoiala s-au strecurat încă din grădina Edenului, și a urmat răsucirea, și căderea a fost perfectă. Deci, fără compromisuri, ci să credem așa cum spune Scriptura.

Mai amintim încă ceva despre Israel: nici o altă națiune de pe pământ nu a trebuit să umble pe asemenea căi dificile, nu a fost atât de împrăștiată... și toate acestea, cu mărturia lor de credință în Tora, și scrisă de asemenea în fiecare *mezzusah*... [mezzusah este o cutiuță din lemn, plastic sau metal, iar în interiorul acesteia, pe o bucată de pergament din piele se află scrise cu un condei și cu cerneală din fibre vegetale unele dintre cele mai importante cuvinte ale Torei, inclusiv SHEMA („Ascultă Israele! Domnul Dumnezeu nostru, Domnul este Unul.” – Deut. 6.4) De obicei, pe exteriorul unei mezzusah se poate vedea litera evreiască „sh” din Shema (ascultă). Mezzusah este prinsă pe partea dreaptă a tocului caselor evreilor. Ei au obiceiul să atingă mezzusah atunci când intră în casă, ca o amintire a prezenței lui Dumnezeu acolo. Uneori fiecare toc din casă are o mezzusah, mai puțin tocul ușii de la baie. – n.tr.] În ciuda acestei mărturii de credință pe care ei o cinstesc până în ziua de azi, ei totuși s-au rătăcit pentru că nu au recunoscut împlinirea făgăduinței, nu au recunoscut ziua cercetării îndurătoare a lui Dumnezeu. Chiar dacă suntem poporul lui Dumnezeu noi nu ne putem permite să trecem pe lângă împlinirea profeției biblice. Oricine trece pe lângă aceasta, trece pe lângă Dumnezeu, și va fi și el ocolit de Dumnezeu. Noi spunem într-o cântare: „Când Domnul mă întâlnește în Cuvântul Său.” Mai întâi trebuie să aibă loc „întâlnirea”, mai întâi trebuie să primim Cuvântul făgăduinței și după aceea împlinirea.

Amintim și următorul lucru: Hamas – o organizație ca și Al-Fattah și altele, cunoscută de mulți ani... Privit din punct de vedere firesc, este o situație fără ieșire, iar în cele din urmă Israelul va ajunge să depindă numai de Dumnezeu, care se va socoti aspru cu toți. De partea cealaltă, am auzit la știri că se va face un compromis între puteri – China, Rusia, Iran și restul lumii - și toți vor

cădea de acord cu acesta. Pe baza prorociei biblice, noi știm în ce direcție merg lucrurile. În această legătură, două versete sunt suficiente: Dan. 7.23: „*Fiara a patra (ultima putere mondială), este o a patra împărăție, care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.*” Și Apoc. 17.17: „*Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I aducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpânirea lor împărătească, până se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.*” Astfel vedem în toate lucrurile împlinirea prorociei biblice. Și noi ne întrebăm: „*Străjerule, cât mai este din noapte? Străjerule, mai este mult din noapte?*”

Aș dori să subliniez acum acest lucru: noi să rămânem cumpătați – toți, tineri și bătrâni, mari și mici, să rămână cumpătați până la venirea Domnului, ca nici o ocară să nu fie aruncată asupra Domnului și asupra Cuvântului Său, și asupra mesajului dumnezeiesc. Toți să meargă la serviciu, să-și facă treaba. Și mulțumiri lui Dumnezeu că noi nu trebuie să spunem cum a spus Pavel în 1 Cor. 7:26 „*având în vedere strâmtorarea de acum: este bine pentru fiecare să rămână așa cum este.*” Chiar dacă situația prezentă nu este ușoară, și lucrurile se vor înrăutăți, totuși mai este posibil ca tinerii să facă legământ unul cu altul. Încă nu este nici o problemă să se procedeze astfel. Deci, fiți cumpătați în toate lucrurile: și în cele duhovnicești, și în cele firești.

Azi nu pot să fac altfel, decât să mă refer pe scurt la cei patruzeci de ani care au trecut, după cum am și scris. Doar așa pe scurt... Noi privim în urmă și vedem cum a călăuzit Domnul; privim la îndrumările pe care le-a dat de-a lungul anilor Dumnezeu credincios. Și putem spune acum că probabil așa ceva nu s-a mai întâmplat înainte pe pământ. Dumnezeu s-a îngrijit până și de găzduirea celor ce vor veni. Dumnezeu cerului s-a îngrijit în mod direct de aceasta, și anume să cumpărăm parcela vecină. Și astăzi încă îmi mai răsună în urechi și în inimă cuvintele acelea: „...și construiește pe aceasta, căci vor veni oameni din multe țări.” Voi ați citit. Acesta este adevărul. S-a întâmplat la nici zece metri de aici, acolo unde coboară scările, la doi metri de scări. Acolo mi-a vorbit Domnul. Eu pot să-mi amintesc fiecare loc și fiecare dată, și tot ce a spus Domnul. Și dacă mă gândesc la acești patruzeci de ani, și la frații de aici: fratele Rus, fratele Schmitt, și toți frații care în toți acești patruzeci de ani au stat de partea mea și au susținut lucrarea lui Dumnezeu... Apoi dacă mă gândesc că în anul 2005 am cheltuit peste 500.000 de euro pentru lucrarea din lumea întreagă... și voi sunteți cei care ați avut de grijă pentru aceasta.

Frați și surori, spun acest lucru cu recunoștință: eu sunt conștient că în fiecare lună când veniți aici costurile sunt mari. Știu despre aceste lucruri... Și totuși, voi I-ați dat Domnului ceea ce oricum Îi aparține. Voi I-ați dat Lui ceea ce Îi aparține. Și în felul acesta s-a putut vesti în toată lumea Cuvântul. Cred că în prezent sprijinim în mod regulat 67 de frați din toată lumea. Suportăm costurile de tipar, și toate celelalte costuri legate de răspândirea mesajului dumnezeiesc. Aș dori să profit de această zi ca să vă mulțumesc în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Nu-i greu să spui „Eu Îl slujesc pe Domnul, Îl urmez pe Domnul” dar este cu totul și cu totul altceva dacă la credință se adaugă și ascultarea, iar Împărăția lui Dumnezeu este pusă pe primul loc, așa cum a spus Domnul nostru: „*Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.*”

Ne gândim la frații noștri din Republica Cehă, din Slovacia, din întreaga Franță... - toți vin aici. Eu știu ce distanțe sunt. În anii trecuți am condus de aici din Krefeld, până la Viena, și am oprit doar la benzinărie ca să alimentez – sunt exact 1100 km. Eu cunosc drumurile Europei. În tinerețe am parcurs toate distanțele cu mașina: fie la Roma, la Londra, Paris, Danemarca, Varșovia. Vreau să închei acum subiectul acesta spunând din nou: aceasta este dovada care arată cât de important este pentru voi Cuvântul lui Dumnezeu, și arată că sunteți interesați ca mesajul

dumnezeiesc să nu fie pus sub obroc, ci pe sfeșnic, și să fie vestit în toată lumea. Noi avem toate motivele să-I mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru.

În ceea ce privește vestirea, știți foarte bine că toate cele trei aspecte trebuie avute în vedere: partea evanghelistică, partea de învățătură și partea profetică. Ca să dăm și un exemplu... În Mat. 24 Domnul nostru vorbește despre vremea sfârșitului, la modul general – vorbește despre cutremure, foamete, scumpete, despre proroci mincinoși, Hristoși mincinoși care vor veni ca să-i înșele dacă ar fi cu puțință și pe cei aleși – atât de apropiată va fi minciuna de adevăr. Întotdeauna mai întâi vine originalul: mai întâi Domnul Își seamănă sămânța Lui, apoi vine dușmanul pe dinapoi și-și seamănă sămânța lui, care este întotdeauna răstălmăcirea. Apoi oamenii sunt îndepărtați de original, ca să creadă răstălmăcirea. Însă dacă citim în Apocalipsa 14 de la v. 6, acolo intrăm direct în partea profetică. Și în ambele cazuri este vorba despre evanghelia veșnică: Mat. 24.14 (*„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.”*). Dar cine citește după aceea Apoc. 14.6, găsește acolo o temă diferită: *„Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și ori cărui norod.”* Apoi urmează partea profetică: *„El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”*” Și urmează următorul mesaj: *„A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniai curviei ei!”* Apoi vine amenințarea cea mai mare care se găsește în Cuvântul lui Dumnezeu (v.9): *„Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniai lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniai Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihna cei ce se închină fiarei (ultima putere mondială) și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei!”* (nu „semnul unui sistem” ci „semnul numelui ei”). *„Aici este răbdarea sfinților, care păesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”* Frați și surori, noi trăim într-un timp profetic, și tot ce a fost profetizat ajunge la împlinire. De aceea este necesar să ducem vestirea biblică la toate popoarele, neamurile și limbile. Pentru că au loc ambele lucruri: toate neamurile au băut din vinul mâniai curviei ei și s-au rătăcit. Și de aceea trebuie vestit tuturor popoarelor mesajul clar și adevărat, pentru a-i chema pe oameni afară din confuzie, ca să devină credincioși adevărați.

Noi am auzit și ceea ce s-a întâmplat în Copenhaga... Numai o observație în această legătură: dacă se spune ceva despre prorocul unei alte religii, atunci situația e gravă. Dar dacă despre Domnul nostru se spun cele mai imposibile lucruri, nimeni nu spune nimic. Dacă despre Domnul nostru se scrie că a fost căsătorit cu Maria Magdalena...o, ce fel de lucruri s-au scris deja despre Domnul nostru – și nimeni nu spune nimic, nici chiar cei mai evlavioși oameni. Dar pe noi ne întristează asemenea lucruri. Batjocura dușmanului ne întristează. Petru a spus: *„în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor...”* Dar s-o audă toți batjocoritorii: grăbiți-vă, nu mai aveți mult timp. Batjocoritorilor, grăbiți-vă, nu mai aveți mult timp. Timpul trece! Nimeni nu știe când, dar noi știm că am ajuns la vremea sfârșitului, și niciodată pe pământ nu s-a mai adus atâta batjocură la adresa Domnului.

Să trecem repede la tema despre ziua Domnului, și la faptul că Dumnezeu a făgăduit că va trimite un proroc. Noi avem datoria sfântă să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Și vă rog să nu vă supărați pe noi, ci mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că ne-a descoperit Cuvântul și voia Sa, ne-a călăuzit în Cuvântul Său pas cu pas. Mai întâi să vă arăt armonia dintre aceia care vor fi chemați din Israel, și cei din Biserica Mireasă care va fi răpită. Să vedeți numai cum Duhul lui

Dumnezeu lucrează această unitate dumnezeiască... dar numai în clipa când cei 144 de mii se vor lăsa încadrați în voia lui Dumnezeu și vor trăi pecetluirea. Și atunci va exista o armonie dumnezeiască. Citesc numai trei locuri din Apocalipsa: primul din Apoc. 14; și vă rog să observați aici în v. 1 că cei 144 de mii sunt pe muntele Sion. În v. 2 citim: „*Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; și glasul, pe care l-am auzit, era ca al celor ce cântă cu alăuta, și cântau din alăutele lor. Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea, afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumpărați de pe pământ.*” Deci cântarea Miresei Mielului în ceruri răsună până pe muntele Sion și cei 144 de mii i se alătură.

Frați și surori, vine clipa când armonia divină între Mireasă și Israel va fi pe deplin așezată în rânduiala divină, așa cum a fost plănuț de Dumnezeu. Apoc. 15.2: „*Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei. Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: „Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor!”*” Cine dorește să se alăture în această cântare? Noi toți! Și vă spun: dacă puteți crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru vremea aceasta în Cuvântul Său, dac-o puteți primi și accepta, atunci aveți parte de ceea ce se întâmplă acum. Iar ceea ce se întâmplă acum este condiția pentru ceea ce se va mai întâmpla, până în clipa revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru, și schimbarea trupurilor noastre în trupuri de înviere.

Poate unii o vor vedea acum ca pe o consolare... Noi avem făgăduințe în Scripturi și există făgăduințe legate de o anumită perioadă. Și există făgăduințe care se aplică unei perioade mai extinse, să zicem pentru tot timpul sfârșitului. Dacă este scris în Rom. 9 că Dumnezeu va face o lucrare scurtă dar puternică, iar după aceea chiar și în Evrei, așa cum fusese vestit deja din Vechiul Testament prin prorocul Hagai – că Dumnezeu va face o lucrare scurtă și puternică prin care cerul și pământul vor fi clătinate, când se vor petrece lucruri supranaturale – în legătură cu desăvârșirea Miresei.

Acum trecem la un punct... – noi am auzit mărturii minunate. Chiar și azi dimineață devreme am auzit despre sora Schmitt Wagner; și de multe ori am auzit mărturii despre ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Și totuși eu îmi pun întrebarea dacă Dumnezeu a rânduit ziua și ceasul pentru cazuri deosebite în care eu nu pot să hotărâsc, și asupra cărora nu am absolut nici o influență. O întrebare: nu a văzut fratele Branham într-o vedenie o încăpere mică în care oamenii intrau printr-o parte fără un mădular, și nu era nevoie să se facă rugăciune pentru ei, ci era vorbit Cuvântul și lucrurile se întâmplau pe loc? Și aceasta este lucrarea scurtă și puternică pe care o va face Dumnezeu pentru a produce în noi credința de răpire. Fratele Branham a spus odată „Noi acum nu avem nici măcar credința necesară vindecării unei dureri de stomac. Și noi avem nevoie de credința ce cuprinde o schimbare totală a trupurilor noastre.” Nu numai o vindecare a unui mădular, ci transformarea în întregime a trupului de carne într-un trup de înviere. Și Dumnezeu va face toate acestea. Eu nu-mi fac griji în ceea ce privește lucrurile care sunt în seama lui Dumnezeu. El se va ocupa de acestea. Sarcina noastră este să înaintăm în credință, să ne încredem în Domnul, să lăsăm totul în seama Lui, știind că El va împlini totul. Și El va face totul bine.

Acum, versetele care vorbesc despre ziua Domnului și despre trimiterea unui proroc înaintea zilei Domnului. Citesc foarte scurt din Isaia 13.6: „*Gemeți! căci ziua Domnului este aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic! De aceea toate mâinile slăbesc, și orice inimă omenească se topește. Ei sunt năpădiți de spaimă; îi apucă chinurile și durerile; se zvârcolesc ca o femeie în durerile nașterii, se uită unii la alții încremenți; fețele lor sunt roșii ca focul.*”

Ioel 2 – azi doresc să vedeți deosebirea, și să aveți ocazia să vedeți cum Vechiul și Noul Testament au fost aduse la un numitor comun. Ioel 2.31: „*soarele se va prefăce în întuneric, și luna în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*”

Țefania 1.14: „*Ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine în graba mare! Da, este aproape ziua cea amarnică a Domnului, și viteazul țișă cu amar. Ziua aceea este o zi de mânie, o zi de necaz și de groază, o zi de pustiire și nimicire, o zi de întuneric și negură, o zi de nori și de întunecime, o zi în care va răsună trâmbița și strigătele de război împotriva cetăților întărite și turnurilor înalte.*”

Maleahi 4.5: „*Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.*” Urmează făgăduința legată de aceasta: „*El - [nu o ceată de carismatici, nu o ceată de evangheliști care-și zidesc propria împărăție în cadrul Împărăției lui Dumnezeu, ci omul trimis de Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu mesajul dumnezeiesc, ca să aducă împreună Mireasa și Mirele, și să spună ceea ce are Mirele de spus Miresei] - va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!*”

Așa este descrisă ziua Domnului în Vechiul Testament. Apoi urmează punctul de cotitură din Noul Testament – împărțirea acestei zile în ziua lui Isus Hristos și ziua Domnului. În Fapte 2 Petru nu mai vorbește despre *ziua înfricoșată* ci despre *ziua strălucită*. Vă citesc, ca să vedeți că la sfârșitul timpului de har se va întâmpla ceva: mai întâi cu Biserica Mireasă care-și va trăi desăvârșirea și apoi va fi răpită. Aceasta este partea frumoasă, partea strălucită. Partea cealaltă urmează imediat după aceea. Citim din Fapte 2.20: „*soarele se va prefăce în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.*” În toate locurile pe care le-am citit mai înainte era vorba despre „*ziua aceea mare și înfricoșată*” iar acum „*ziua aceea mare și strălucită*”. Ambele lucruri sunt corecte. În ceea ce privește revenirea lui Isus Hristos, ziua aceasta este *ziua strălucită*, ziua minunată. În ceea ce privește lucrurile care vor avea loc după aceea, este „*ziua aceea mare și înfricoșată*”, ziua pustiirii. Citiți împreună cu mine 1 Cor. 1.7-9: „*asa că nu duceți lipsă de nici un fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos.*” Vedeți? „*El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru.*” Aici avem ziua strălucită, ziua lui Isus Hristos pe care o așteptăm cu toții, ziua revenirii Marelui ca să ia Mireasa acasă. Să citim în Filipeni 1.6 și apoi v.9: „*Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.*” Noi vorbim tot timpul despre desăvârșire. Cine privește lucrarea de creație, acolo este scris: „*În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea, pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.*” Acum, la sfârșitul celei de-a șaptea epoci a Bisericii, Dumnezeu Își sfârșește lucrarea de răscumpărare în mijlocul celor răscumpărați. Și eu de multe ori spun că nu există o dovadă mai bună că noi facem parte dintre cei aleși. De ce? Pentru că noi am primit harul să ascultăm ceea ce spune Duhul Bisericilor. Noi am înțeles că Duhul descoperă Cuvântul. Noi ne exprimăm gândurile prin cuvinte, desigur. Tot așa Dumnezeu ne permite să-I cunoaștem gândurile de dragoste față de noi, vorbindu-ne prin Cuvântul Său. Este așa de minunat cum călăuzește Dumnezeu toate acestea.

Apoi spune în v. 9-10 din Filipeni 1: „*Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos...*” Acesta este scopul mesajului divin din vremea aceasta: să fim înfățișați fără pată și fără zbârcitură, fără vină, înaintea Domnului, când va reveni El – curățiți prin sângele Mielului, sfințiți în Cuvântul adevărului, fiind găsiți în ascultare de

Cuvânt, așa cum învață Scriptura. V. 11: „*plini de roada neprihănirii, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu.*” Noi n-am adus nimic cu noi: totul ne-a fost dăruit și totul este har și iarăși har.

În 1 Tes. 5 citim de asemenea despre ziua Domnului, și din nou într-o legătură deosebită: „*Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.*” Apoi ni se spune ce se va întâmpla atunci pe pământ. „*Când vor zice: „Pace și liniște!” atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare.*” Da, aceasta este o parte care nu ni se aplică nouă. Pentru noi este valabilă partea a doua: v. 4: „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.*” De ce nu suntem noi în întuneric? Pentru că spre seară s-a arătat lumina. Cuvântul scris a devenit Cuvânt descoperit, și suntem călăuziți în tot adevărul prin Duhul. „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.*” Toți ceilalți vor fi surprinși. Un hoț nu vine să bată la ușă ca să i se deschidă. Hoțul vine, fură și dispare. Dar noi, ca Biserică, nu vom avea o asemenea surpriză. De ce? Pentru că mesajul dumnezeiesc precede venirea Domnului, și înaintea venirii Lui are loc o strigare de trezire – și aceasta se petrece în timpul nostru.

Frați și surori, aceasta nu este o închipuire, ci este planul de mântuire pe care noi îl experimentăm pe baza Cuvântului, și care a fost făgăduit în Cuvânt. Unde este „amin”-ul?

„*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.*” Știți cum încheie Pavel această epistolă minunată? V. 23: „*Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și: duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.*” Aici este o afirmație foarte clară: la revenirea Domnului, totul va fi așa cum a fost hotărât de Dumnezeu în planul Său de mântuire. „*...duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.*” Noi am amintit: în ultima lucrare extraordinară a lui Dumnezeu, nici duhul, nici sufletul și nici trupul nu vor duce lipsă. Răscumpărarea deplină, așa cum a avut loc pe crucea Golgotei, va deveni realitate în toți aceia care L-au crezut pe Dumnezeu, în toți aceia care au primit totul așa cum a făgăduit Domnul.

Haideți să facem un rezumat. Revenirea lui Isus Hristos este cea mai minunată și cea mai strălucită făgăduință. Ioan 14: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.*” 1 Cor. 15: „*nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.*” 1 Tes. 4.13: Domnul se va întoarce, și îi va aduce cu El pe toți cei ce au murit în Hristos, iar noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi schimbați și răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Și acolo vom cânta cu alăute o cântare nouă, lăudându-L pe Dumnezeu și dându-I slavă. Toți aceia care aud chemarea lui Dumnezeu acum, o vor auzi și atunci când El se întoarce. Acela care nu trăiește chemarea afară, nu poate să trăiască desăvârșirea, ce să mai vorbim de schimbarea trupului. Dumnezeu să ne dăruiască har, mult har, ca să recunoaștem cât de serios este timpul... dar să nu disperăm din cauza tuturor greutăților. Petru scrie: „*În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări...*” Și eu mi-aș fi dorit să merg pe o cale ușoară... Care dintre noi nu și-ar fi dorit? Dar uitați-vă în jurul vostru. Uitați-vă în Biblie. Cum a fost cu prorocii? Au fost prigonii, uciși cu pietre, și au mers din cetate în cetate și au purtat sămânța scumpă a Cuvântului. Ce crimă a făcut Iosif, când frații lui l-au aruncat în groapă? Știți când s-a întâmplat

acest lucru? Când a văzut vedenii, când a avut visuri, când Domnul i s-a descoperit. În clipa când i s-a descoperit Domnul, ceilalți au fost geloși. Și ei i-au spus: „Doar n-ai să împărățești tu peste noi? Doar n-ai să ne cârmuiești tu pe noi?” Și iată că după aceea el a ajuns în casa lui Potifar, și apare o femeie care vrea să-l seducă... De cele mai multe ori bărbații seduc femeile, dar acum ea a vrut să-l seducă pe el. El a refuzat și iată că ea îi ia haina, el fuge, haina rămâne la ea și ea spune: „Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca să-și bată joc de mine. Și cum am ridicat glasul și am țipat, și-a lăsat haina lângă mine, și a fugit afară.” Și așa ajunge Iosif la închisoare. Cineva s-ar putea întreba: „Dumnezeule, n-ar fi fost mai bine ca faraon să ajungă la închisoare?” Dar Dumnezeu lucrează cum dorește El. Și știți care este lucrul cel mai scump? Când foametea era foarte mare iar frații lui au ajuns în necaz... cunoașteți istorisirea. Sfârșitul acestei istorisiri a fost că a doua oară Iosif n-a mai vorbit prin traducător, ci a vorbit fraților săi în limba lor. Atunci ei au fost așa de copleșiți și au spus: „Oh, ce ți-am făcut?” Și el a spus: „Să nu vă simțiți vinovați. Dumnezeu a condus lucrurile astfel, pentru ca în timpul foametei voi să rămâneți în viață.” Atunci merită să mergi pe drumul cel mai greu. Atunci s-a meritat tot disprețul și respingerea. Atunci s-a meritat închisoarea... totul s-a meritat, dacă frații și surorile noastre rămân vii din punct de vedere duhovnicesc, și sunt hrăniți cu scumpul Cuvânt descoperit al lui Dumnezeu. Căile robilor lui Dumnezeu sunt neînțelese, sunt grele. Dar trebuie mers pe ele, pentru că așa suntem curățiți, iar la sfârșit nu face voia noastră, ci voia Aceluia care ne-a chemat.

Frați și surori, este o evanghelie minunată, un Cuvânt descoperit. Și nu doresc să închei această adunare fără a mărturisi înaintea lumii întregi că eu, fratele Frank, cred că fratele Branham a fost prorocul făgăduit, că Dumnezeu l-a folosit pentru a ne aduce înapoi la credința părinților de la început, pentru a rezidi totul în Biserica Dumnezeului Celui Viu pe temelia originală, pentru ca rânduiala dumnezeiască să intre din nou în vigoare înainte, și în legătură cu desăvârșirea Bisericii Mirese.

Ceea ce spun și scriu oamenii despre mine, despre voi și despre noi, doare. Trebuie să spun sincer: am o carte în care este scris numele meu, am și extrase de pe Internet în care se amintește numele meu și nu sunt lăudat ci din contră. Dar cum a fost cu Domnul meu? Cum a fost cu prorocii, cu apostolii? Noi purtăm sămânța scumpă cu lacrimi, și ne putem ruga pentru dușmanii noștri, și-i putem binecuvânta. Mai ales o doamnă a scris niște lucruri foarte rele despre mine... și am simțit în inima mea că trebuie să mă rog pentru ea. Și nu aș fi surprins dacă într-o zi perechea aceasta ar fi aici, când mâna Domnului îi va atinge. Totul este posibil la Dumnezeu.

Dragi frați și surori din lumea întreagă, și toți cei ce sunteți azi aici, noi nu am urmat basme meșteșugit alcătuite, nu am predicat răstălmăcirii ci am ajuns să cunoaștem înțelesul Cuvântului și putem merge mai departe cu curaj, pentru că Acela care a început, va și încheia până în ziua revenirii Sale. Aceasta va fi ziua strălucită pe care o așteptăm cu toții. Binecuvântat și lăudat să fie Domnul, Dumnezeul Atotputernic, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Să ne ridicăm. Azi Îi vom mulțumi lui Dumnezeu. Azi Îi vom mulțumi lui Dumnezeu împreună. Nu știu dacă trebuie să mai cântăm o cântare. Ar fi frumos dacă surorile noastre ar mai avea o cântare, ca noi să-I mulțumim lui Dumnezeu în locul acesta... Să-i mulțumim și pentru toți anii trecuți, pentru toate călăuzirile, pentru toate îndrumările, pentru tot ajutorul, pentru tot ce făcut Dumnezeu și pentru ceea ce face în continuare. Laudă și mulțumiri. Aveți o cântare? [...]

Amin. Isaia 1 și Psalmul 103. Ne aplecăm capetele și rămânem într-o rugăciune liniștită. Noi ne cercetăm în prezența lui Dumnezeu. Oricine dorește să-și dedice pe deplin viața Domnului, s-o facă acum. Noi nu știm dacă va mai veni o ocazie mai bună. Îi avem pe inimă mai ales pe tineri. Frați și surori, Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel ca să ne adunăm aici, tineri și bătrâni, mari și mici, de aproape și de departe, din toate popoarele, limbile și națiunile. Dumnezeu a călăuzit în

așa fel încât avem aici o casă a lui Dumnezeu, cea mai simplă din toată țara. Dumnezeu a călăuzit în așa fel, încât avem posibilitatea cazării. Nu este lux, ci exact ca la Betleem, lucruri foarte simple. Dar suntem aici ca să ascultăm Cuvântul Domnului, suntem aici ca să credem așa cum spune Scriptura, să primim și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu astăzi.

Aș dori să adresez această chemare mai ales celor tineri, care doresc să-și dedice pe deplin viața Domnului. „Veniți la Mine”, spune Domnul, smeriți-vă, puneți-vă viața la dispoziția Domnului și Răscumpărătorului. Încredințați-vă căile voastre Lui. Aș dori ca mai întâi să vină numai tinerii care simt în interiorul lor că aceasta este ziua pe care făcut-o Domnul pentru ei, ca să i se dedice Lui. Dacă vreți veniți în față, ca să ne rugăm pentru voi, să credem cu voi, și să vă dedicăm Domnului. Să cântăm „Aceasta este ziua”, iar cei ce simt că trebuie să vină, s-o facă. [...]

Veniți puțin mai aproape, în mijloc... Vedem și tineri care au crescut în familii credincioase. Suntem așa de recunoscători dacă Domnul mai cheamă. Și El mai cheamă încă, și noi putem să venim la El. El va face totul bine. Eu mă bucur sincer că tinerii își dedică viețile lor Domnului. Eu am avut 17 ani și jumătate când mi-am predat Domnului viața mea. Privesc în urmă la anii numeroși pe care nu-i regret, pentru că au fost trăiți pentru Domnul. Dumnezeu ne-a dăruit harul să fim chemați afară din această lume, și să devenim proprietatea Lui. Totul este har. Și Domnul spune „*ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.*” Voi sunteți în lume, dar nu sunteți din lume. Vremurile nu sunt mai bune, desigur; noi ne putem închipui ce trebuie să suferiți voi pentru că sunteți credincioși sau pentru că aveți părinți credincioși, și nu mai puteți merge cu mulțimea. Dar voi știți exact că nu aparțineți lumii. Domnul v-a chemat și v-a iertat. Azi ne vom ruga ca viața voastră să fie dedicată Domnului în locul acesta, pentru că voi ați crezut de asemenea făgăduințele lui Dumnezeu. Credința voastră în Isus Hristos este deja o descoperire. Voi n-ați fi putut să credeți dacă Dumnezeu nu v-ar fi dăruit har. Noi suntem bucuroși și recunoscători. Lucrul principal din fiecare adunare este mântuirea sufletului, mântuirea deplină, harul Dumnezeului nostru. Nu o învățătură ne duce pe noi în cer. Mai întâi trebuie să fim născuți din nou și după aceea urmează învățătura, după aceea suntem călăuziți în Cuvânt.

Deci, azi aș dori să-mi pun mâinile peste fiecare din voi, când veniți aici, și să vă binecuvântează pe toți în Numele Domnului.

Mai întâi cântăm o cântare... Frate Russ, spune una... „El este Același, încă este Același” [...]

Înainte de a ne ruga împreună, aș dori să întreb dacă mai sunt în adunare frați și surori care au o dorință deosebită. Noi dorim să aducem Domnului totul.

Tată ceresc, Îți mulțumim cu toată inima, Doamne că Ți-ai împlinit făgăduința și ești în mijlocul nostru, că ne vorbești, că ierți păcatele, că vindeci bolnavii, că dăruiești descoperire, și că Îți confirmi Cuvântul în toți cei ce-l cred. Doamne iubit, încredințez această adunare sub paza sângelui Tău, sub ascultarea Cuvântului Tău, sub călăuzirea Duhului Tău. Lucrează Tu cum dorești cu noi toți. Voia Ta să se facă. Aleluia. Lăudați pe Domnul. Slăviți Numele Său.

Iar voi, tinerilor, ați trăit azi harul lui Dumnezeu. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; să ne bucurăm și să ne veselim în ea, și să-I dăm lui slavă.

Acum Îți mulțumim Doamne scump, pentru răspunsul la rugăciunile noastre. Și laudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului și a Duhului Tău. Lucrează cum dorești cu noi toți. În Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Amin.

Puteți lua loc. [...]